

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

9 päivänä maaliskuuta 2017¹

Ennakkoratkaisupyyntö — Henkilötiedot — Yksilöiden suojele henkilötietojen käsittelyssä — Direktiivi 95/46/EY — 6 artiklan 1 kohdan e alakohta — Yhtiörekisterissä julkaistavat tiedot — Ensimmäinen direktiivi 68/151/ETY — 3 artikla — Kyseisen yhtiön purkautuminen — Ulkopuolisten henkilöiden näiden tietojen saamista koskevan oikeuden rajoittaminen

Asiassa C-398/15,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Corte suprema di cassazione (kassaatio tuomioistuim, Italia) on esittänyt 21.5.2015 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 23.7.2015, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce

vastaan

Salvatore Manni,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Ilešič (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Prechal, A. Rosas, C. Toader ja E. Jarašiūnas,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: hallintovirkkamies I. Illéssy,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.6.2016 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce, edustajanaan L. Caprioli, avvocato,
- Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan E. De Bonis ja P. Grasso, avvocati dello Stato,
- Tšekin hallitus, asiamiehinään M. Smolek ja J. Vlácil,
- Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze ja J. Möller,
- Irlanti, asiamiehinään E. Creedon, J. Quaney ja A. Joyce, avustajanaan A. Carroll, barrister,

¹ — Oikeudenkäyntikieli: italia.

- Puolan hallitus, asiamiehenään B. Majczyna,
 - Portugalin hallitus, asiamiehinään L. Inez Fernandes, M. Figueiredo ja C. Vieira Guerra,
 - Euroopan komissio, asiamiehinään P. Costa de Oliveira, D. Nardi ja H. Støvlbæk,
- kuultuaan julkisasiamiehen 8.9.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi 9.3.1968 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 68/151/ETY (EYVL 1968, L 65, s. 8), sellaisena kuin se on muutettuna 15.7.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/58/EY (EUVL 2003, L 221, s. 13) (jäljempänä direktiivi 68/151), 3 artiklan ja yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY (EYVL 1995, L 281, s. 31) 6 artiklan 1 kohdan e alakohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce (Leccen kauppaa-, teollisuus-, käsityöläis- ja maatalouskamari, Italia; jäljempänä Leccen kauppakamari) ja Salvatore Manni ja jossa on kyseessä se, että ensin mainittu on kieltäytynyt poistamasta Mannia koskevia tiettyjä henkilötietoja yhtiörekisteristä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 68/151

- 3 Kuten direktiivin 2003/58 johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa täsmennetään, tuolla direktiivillä pyrittiin direktiivin 68/151 nykyaikaistamiseen, minkä pitäisi ”edesauttaa yhtiöitä koskevien tietojen saamista asianosaisten saataville helpommin ja nopeammin, ja samalla sillä yksinkertaistetaan huomattavasti yhtiöiden julkistamisvelvoitteita”.
- 4 Direktiivin 68/151 johdanto-osan perustelukappaleissa todetaan seuraavaa:

”[ETY:n] perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdassa ja sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamiseksi annetussa yleisessä toimintaohjelmassa tarkoitettu yhteensovittaminen on kiireellinen erityisesti osakeyhtiöiden ja niiden yhtiöiden osalta, joissa vastuu on muuten rajoitettu, koska tällaisten yhtiöiden toiminta usein ulottuu yli kansallisten rajojen,

julkistamista, tällaisten yhtiöiden sitoumusten pätevyyttä sekä tällaisten yhtiöiden pätemättömyyttä koskevien kansallisten säännösten yhteensovittaminen on erityisen tärkeää varsinkin ulkopuolisten henkilöiden etujen suojaamiseksi,

yhteisön säännökset näistä kysymyksistä olisi annettava tällaisten yhtiöiden osalta samanaikaisesti, koska tällaisten yhtiöiden sitoumusten täyttämisen ainoana takeena ulkopuolisille henkilöille on niiden yhtiövarallisuus,

tärkeimmät yhtiötä koskevat asiakirjat olisi julkistettava, jotta ulkopuoliset henkilöt voivat tutustua niihin ja saada tietoja yhtiöstä, erityisesti siitä, keillä on oikeus edustaa yhtiötä,

ulkopuolisten henkilöiden suoja tulee turvata säännöksiin, jotka rajoittavat yhtiön nimissä tehtyjen sitoumusten pätemättömyyden perusteet mahdollisimman vähiin, ja

oikeusvarmuuden vuoksi yhtiön ja ulkopuolisten henkilöiden välisissä suhteissa ja myös yhtiön jäsenten keskinäisissä suhteissa on tarpeen rajoittaa pätemättömyysperusteita ja pätemättömyyden taannehtivaa vaikutusta sekä asettaa lyhyt määräaika, jonka kuluessa ulkopuoliset henkilöt voivat hakea muutosta päätökseen – – pätemättömyydestä.”

5 Direktiivin 68/151 1 artiklan mukaan tässä direktiivissä säädetyt yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan mainitussa säännöksessä lueteltuja yhtiömuotoja – joihin kuuluu Italian tasavallan osalta ”società a responsabilità limitata” (rajavastuuyhtiö) – koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin.

6 Mainitun direktiivin 2 artiklassa, joka kuuluu direktiivin I jaksoon, jonka otsikko on ”Julkistaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhtiöt julkistavat ainakin seuraavat asiakirjat ja tiedot:

--

d) sellaisten henkilöiden asettaminen, tehtävän päättymisen ja henkilötiedot, jotka joko lakisääteisenä toimielimenä tai sellaisen jäsenenä:

- i) ovat kelpoisia edustamaan yhtiötä suhteessa ulkopuolisiin henkilöihin ja käyttämään sen puhevaltaa oikeudenkäynnissä,
- ii) osallistuvat yhtiön hallintoon, johtoon tai valvontaan.

--

h) yhtiön purkautuminen;

--

j) selvitysmiesten määrääminen, heidän henkilötietonsa ja kunkin selvitysmiehen toimivalta, jos se ei johdu suoraan ja tyhjentävästi laista tai yhtiöjärjestyksestä;

k) selvitystilän päättymisen sekä rekisteristä poistaminen niissä jäsenvaltioissa, joissa siihen liittyy oikeusvaikutuksia.”

7 Mainitun direktiivin samassa jaksossa olevassa 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jokaisessa jäsenvaltiossa on oltava kullekin siellä rekisteröidylle yhtiölle joko keskusrekisterissä, kaupparekisterissä tai yhtiörekisterissä oma asiakirjavihkonsa.

2. Kaikki asiakirjat ja tiedot, jotka on 2 artiklan mukaan julkistettava, on otettava asiakirjavihkoon tai merkittävä rekisteriin; rekisterimerkintöjen perusteiden on aina ilmentävä asiakirjavihkosta.

--

3. Edellä 2 artiklassa tarkoitetuista asiakirjoista ja tiedoista on hakemuksesta annettava jäljennökset tai jäljennöksiä. Viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen pyynnön voi esittää rekisterille valintansa mukaan joko paperilla tai sähköisessä muodossa.

Rekisterin on kunkin jäsenvaltion valitsemasta ajankohdasta, kuitenkin viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2007, alkaen annettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut jäljennökset niitä pyytäneen valinnan mukaan paperilla tai sähköisessä muodossa riippumatta siitä, onko asiakirjat ja tiedot toimitettu rekisteriin ennen jäsenvaltion valitsemaa ajankohtaa vai sen jälkeen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, että mitkään tai tietyntajaiset asiakirjat ja tiedot, jotka on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 toimitettu paperilla, eivät ole saatavissa rekisteristä sähköisessä muodossa, jos tietty määräaika on kulunut niiden rekisteriin toimittamisen ja pyynnön esittämisen välillä. Määräajan pituuden on oltava vähintään 10 vuotta.

--”

8 Direktiivi 68/151 kumottiin ja korvattiin niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 48 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 16.9.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/101/EY (EUVL 2009, L 258, s. 11), jota muutettiin tämän jälkeen 13.6.2012 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2012/17/EU (EUVL 2012, L 156, s. 1).

9 Direktiivillä 2012/17 direktiiviin 2009/101 lisättiin erityisesti 7 a artikla, jossa täsmennetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin puitteissa tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan -- direktiiviä 95/46 --”

10 Pääasiaan sovelletaan kuitenkin yhä direktiiviä 68/151 sen tosiseikkojen tapahtumahetken vuoksi.

Direktiivi 95/46

11 Direktiivin 95/46, jonka tavoitteena on sen 1 artiklan mukaan turvata henkilötietojen käsittelyssä yksilöille heidän perusoikeutensa ja -vapautensa ja erityisesti heidän oikeutensa yksityisyyteen sekä poistaa kyseisten tietojen vapaan liikkumisen esteet, johdanto-osan 10 ja 25 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(10) henkilötietojen käsittelyä koskevien kansallisten lainsäädäntöjen tavoitteena on taata perusoikeuksien ja -vapauksien kunnioittaminen, erityisesti yksityisyyttä koskevan oikeuden kunnioittaminen, joka tunnustetaan myös [Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun,] ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan yleissopimuksen 8 artiklassa ja yhteisön oikeuden yleisissä periaatteissa; tämän vuoksi lainsäädäntöjen lähentäminen ei saa johtaa lainsäädännöllä turvattavan tietosuojan heikentymiseen, vaan sillä on päinvastoin varmistettava tietosuojan korkea taso yhteisössä,

--

(25) tietosuojan periaatteiden on ilmentävä yhtäältä yksilöiden -- niissä velvoitteissa, jotka koskevat erityisesti tietojen laatua, teknistä turvallisuutta, ilmoitusmenettelyä valvontaviranomaiselle ja tietojenkäsittelyn olosuhteita, ja toisaalta rekisteröityjen oikeudessa saada tieto käsittelystä sekä mahdollisuudessa tutustua tietoihin ja pyytää niiden oikaisua, jopa vastustaa käsittelyä tietyissä olosuhteissa.”

12 Direktiivin 95/46 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) ’henkilötiedoilla’ kaikenlaisia tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa luonnollista henkilöä (’rekisteröity’) koskevia tietoja; tunnistettavissa olevana pidetään henkilöä, joka voidaan suoraan tai epäsuorasti tunnistaa, erityisesti henkilönumeron taikka yhden tai useamman hänelle tunnusomaisen fyysisen, fysiologisen, psyykkisen, taloudellisen, kulttuurillisen tai sosiaalisen tekijän perusteella,
- b) ’henkilötietojen käsittelyllä’ (’käsittely’) kaikenlaisia sellaisia toimintoja tai toimintojen kokonaisuuksia, joita kohdistetaan henkilötietoihin joko automaattisen tietojenkäsittelyn avulla tai manuaalisesti, kuten tietojen kerääminen, tallentaminen, järjestäminen, säilyttäminen, muokkaaminen tai muuttaminen, tiedon haku, kysely, käyttö, luovuttaminen siirtämällä, levittämällä tai asettamalla muutoin saataville, yhteensovittaminen tai yhdistäminen sekä suojaaminen, poistaminen tai tuhoaminen,

--

- d) ’rekisterinpitäjällä’ luonnollista tai oikeushenkilöä, julkista viranomaista, virastoa tai muuta toimielintä, joka, yksin tai yhdessä toisten kanssa, määrittelee henkilötietojen käsittelyn tarkoituksen ja keinot; jos käsittelyn tarkoitus ja keinot määritellään kansallisilla tai yhteisön laeilla tai asetuksilla, rekisterinpitäjä tai erityiset perusteet rekisterinpitäjän nimeämiseksi voidaan vahvistaa kansallisten tai yhteisön säännösten mukaisesti,

--”

13 Mainitun direktiivin 3 artiklan, jonka otsikko on ”Soveltamisala”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä direktiiviä sovelletaan osittain tai kokonaan automatisoituun tietojenkäsittelyyn sekä sellaisten henkilötietojen manuaaliseen käsittelyyn, jotka muodostavat rekisterin osan tai joiden on tarkoitus muodostaa rekisterin osa.”

14 Direktiivin 95/46 II luvun I jaksossa, jonka otsikko on ”Tietojen laatua koskevat periaatteet”, olevassa 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, että

- a) henkilötietoja käsitellään asianmukaisesti ja laillisesti,
- b) henkilötiedot kerätään tiettyä nimenomaista ja laillista tarkoitusta varten, eikä niitä myöhemmin saa käsitellä näiden tarkoitusten kanssa yhteensopimattomalla tavalla. Myöhempää käsittelyä historian tutkimusta taikka tilastollisia tai tieteellisiä tarkoituksia varten ei pidetä yhteensopimattomana, sillä edellytyksellä, että jäsenvaltiot toteuttavat tarpeelliset suojatoimet,
- c) henkilötiedot ovat asianmukaisia, olennaisia eivätkä liian laajoja siihen tarkoitukseen, mihin ne on kerätty ja missä niitä myöhemmin käsitellään,
- d) henkilötiedot ovat täsmällisiä ja tarvittaessa päivitettyjä; on tehtävä kaikki mahdollinen sen varmistamiseksi, että niihin tarkoituksiin nähden virheelliset tai puutteelliset tiedot, joita varten tiedot kerättiin tai joissa niitä myöhemmin käsitellään, poistetaan tai oikaistaan,

e) henkilötiedot säilytetään muodossa, josta rekisteröity on tunnistettavissa ainoastaan sen ajan, kuin on tarpeen niiden tarkoitusten toteuttamista varten, joita varten tiedot kerättiin tai joissa niitä myöhemmin käsitellään. Jäsenvaltiot toteuttavat niiden henkilötietojen tarpeelliset suojatoimet, joita säilytetään edellä tarkoitettua aikaa kauemmin historiantutkimusta taikka tilastollisia tai tieteellisiä tarkoituksia varten.

2. Rekisterinpitäjän on huolehdittava 1 kohdan noudattamisesta.”

15 Mainitun direktiivin II luvun II jaksossa, jonka otsikko on ”Tietojenkäsittelyn laillisuutta koskevat periaatteet”, olevassa 7 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, että henkilötietoja voidaan käsitellä ainoastaan,

--

c) jos käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän laillisen velvoitteen noudattamiseksi, tai

--

e) jos käsittely on tarpeen yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi tai sellaisen julkisen vallan käyttämiseksi, joka kuuluu rekisterinpitäjälle tai sivulliselle, jolle tiedot luovutetaan, tai

f) jos käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän tai tiedot saavan sivullisen oikeutetun intressin toteuttamiseksi, paitsi milloin tämän intressin syrjäyttävät rekisteröidyn 1 artiklan 1 kohdan perusteella suojaa tarvitsevat intressit ja perusoikeudet ja -vapaudet.”

16 Saman direktiivin 12 artiklassa, jonka otsikko on ”Tiedonsaantioikeus”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on taattava rekisteröidylle oikeus saada rekisterinpitäjältä

--

b) tapauskohtaisesti, sellaiset tiedot oikaistuiksi, poistetuiksi tai suojatuiksi, joiden käsittely ei ole tämän direktiivin mukaista, erityisesti tietojen puutteellisen tai virheellisen luonteen vuoksi;

--”

17 Direktiivin 95/46 14 artiklassa, jonka otsikko on ”Rekisteröidyn oikeus vastustaa henkilötietojensa käsittelyä”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on turvattava rekisteröidylle oikeus

a) ainakin 7 artiklan e ja f alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa millä hetkellä tahansa vastustaa itseään koskevien tietojen käsittelyä tilanteeseensa liittyvien huomattavan tärkeiden ja perusteltujen syiden vuoksi, paitsi milloin kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetään. Jos vastustus on perusteltua, rekisterinpitäjä ei enää saa käsitellä kyseisiä tietoja,

--”

18 Direktiivin 95/46 28 artiklassa säädetään, että kunkin jäsenvaltion on perustettava valvontaviranomainen, joka valvoo tämän direktiivin mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden soveltamista.

Italian oikeus

- 19 Siviililain (codice civile) 2188 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Perustetaan yhtiörekisteri laissa säädettyjä merkintöjä varten.

Yhtiörekisteritoimisto pitää rekisteriä tuomioistuimen presidentin määräämän tuomarin valvonnassa.

Rekisterin tiedot ovat julkisia.”

- 20 Kauppa-, teollisuus-, käsityöläis- ja maatalouskamarien uudelleenjärjestämisestä 29.12.1993 annetun lain nro 580 (legge n. 580 – Riordinamento delle camere di commercio, industria, artigianato e agricoltura) (Supplemento ordinario, GURI nro 7, 11.1.1994) 8 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään, että yhtiörekisteriä pitävät kauppa-, teollisuus-, käsityöläis- ja maatalouskamarit.
- 21 Siviililain 2188 §:ssä tarkoitetun yhtiörekisterin perustamista koskevan, 29.12.1993 annetun lain nro 580 8 §:n täytäntöönpanosta 7.12.1995 annetussa tasavallan presidentin asetuksessa nro 581 (decreto del Presidente della Repubblica n. 581 – Regolamento di attuazione dell’articolo 8 della legge 29 dicembre 1993, n. 580, in materia di istituzione del registro delle imprese di cui all’articolo 2188 del codice civile) (GURI nro 28, 3.2.1996) säädetään yhtiörekisteriä koskevista tietyistä seikoista.
- 22 Direktiivi 95/46 on saatettu osaksi Italian lainsäädäntöä henkilötietojen suojasta 30.6.2003 annetulla asetuksella nro 196 (decreto legislativo n. 196 – Codice in materia di protezione dei dati personali) (Supplemento ordinario, GURI nro 174, 29.7.2003).

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 23 Manni on ainoa hallituksen jäsen Italiana Costruzioni Srl -nimisessä yhtiössä, joka teki julkista hankintaa koskevan sopimuksen turistikeskuksen rakentamista varten.
- 24 Manni nosti 12.12.2007 Leccen kauppakamaria vastaan kanteen, jossa hän vetosi siihen, että tämän turistikeskuksen rakennukset eivät käyneet kaupaksi sen vuoksi, että yhtiörekisteritietojen mukaan hän oli ollut ainoa hallituksen jäsen ja konkurssipesän hoitaja Immobiliare e Finanziaria Salentina Srl -nimisessä yhtiössä (jäljempänä Immobiliare Salentina), joka oli asetettu konkurssiin vuonna 1992 ja poistettu yhtiörekisteristä konkurssimenettelyn jälkeen 7.7.2005.
- 25 Manni vetosi kanteessaan siihen, että ammattimainen markkinatietojen keräilyyn ja käsittelyyn sekä riskien arviointiin (rating) erikoistunut yhtiö on käsitellyt yhtiörekisteristä ilmeneviä häntä koskevia henkilötietoja ja että tätä koskevasta pyynnöstä huolimatta Leccen kauppakamari ei ole poistanut niitä.
- 26 Manni vaati näin ollen, että Leccen kauppakamari määrätään poistamaan, muuttamaan anonyymiin muotoon tai sulkemaan tiedot, jotka yhdistävät hänet Immobiliare Salentinan konkurssiin ja että Leccen kauppakamari veloitetaan korvaamaan hänen maineelleen aiheutunut vahinko.
- 27 Tribunale di Lecce (Leccen alioikeus, Italia) hyväksyi vaatimuksen 1.8.2011 antamallaan tuomiolla, jolla se määräsi Leccen kauppakamarin muuttamaan anonyymiin muotoon tiedot, jotka yhdistävät Mannin Immobiliare Salentinan konkurssiin, ja velvoitti sen korvaamaan Mannille aiheutuneen vahingon, jonka määräksi vahvistettiin 2 000 euroa korkoineen, sekä oikeudenkäyntikulut.
- 28 Tribunale di Lecce katsoi, että ”rekisterimerkinnät, jotka liittävät luonnollisen henkilön nimen yrityksen elinkaaren kriittiseen vaiheeseen (kuten konkurssiin), eivät voi olla pysyviä, koska ei ole olemassa erityistä yleistä intressiä niiden säilyttämiseen ja ilmaisemiseen”. Koska siviililaissa ei ole säädetty rekisterimerkinnälle enimmäisaikaa, kyseinen tuomioistuin katsoi, että ”kun on kulunut asianmukainen

ajanjakso” kyseisen yhtiön konkurssiin julistamisesta ja sen poistamisesta yhtiörekisteristä, ainoana hallituksen jäsenenä konkurssin ajankohtana toimineen henkilön nimen ilmoittamiseen ei ole enää tarvetta eikä siitä ole hyötyä asetuksessa nro 196 tarkoitetulla tavalla, sillä ”yhtiön olemassaoloon ja sen läpikäymiin vaikeuksiin liittyvää ’muistitietoa’ koskeva yleinen intressi voidaan pitkälti varmistaa myös anonyymein tiedoin”.

29 Corte suprema di cassazione (kassaatiotuomioistuin, Italia), jonka käsiteltäväksi Leccen kauppakamari saattoi asian mainitusta tuomiosta tekemällään kassaatiovalituksella, päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko direktiivin 95/46, joka on pantu täytäntöön 30.6.2003 annetulla asetuksella (decreto legislativo) nro 196, 6 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetyn periaatteen, jonka mukaan henkilötiedot säilytetään muodossa, josta rekisteröity on tunnistettavissa, ainoastaan sen ajan, joka on tarpeen niiden tarkoitusten toteuttamista varten, joita varten tiedot kerättiin tai joissa niitä myöhemmin käsitellään, oltava ensisijainen, eli onko se esteenä julkaisemisjärjestelmälle, joka on pantu täytäntöön yhtiörekisterillä, josta säädetään direktiivissä 68/151 sekä kansallisessa lainsäädännössä siviililain 2188 §:ssä ja 29.12.1993 annetun lain nro 580 8 §:ssä, kun niissä edellytetään, että kenen tahansa on voitava tutustua ilman ajallisia rajoituksia siitä ilmeneviin luonnollisia henkilöitä koskeviin tietoihin?

2) Sallitaanko siis direktiivin 68/151 3 artiklassa se, että poiketaan siitä, että tietojen julkaisemista yhtiörekisterissä ei ole ajallisesti rajoitettu eikä vastaanottajia ole määritelty, jolloin itse tiedot eivät enää ole ’julkisia’ näillä kahdella tavalla vaan ne ovat käytettävissä vain rajoitetun ajan tai vain tiettyjen vastaanottajien käytettävissä tietojen hallinnoijan tehtäväksi annetun tapauskohtaisen arvioinnin perusteella?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

30 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelelee kysymyksillään, joita on käsiteltävä yhdessä, pääasiallisesti, onko direktiivin 68/151 3 artiklaa ja direktiivin 95/46 6 artiklan 1 kohdan e alakohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltiot voivat tai niillä on jopa velvollisuus sallia se, että direktiivin 68/151 2 artiklan 1 kohdan d ja j alakohdassa tarkoitetut luonnolliset henkilöt voivat pyytää yhtiörekisteriä pitävää viranomaista tietyn ajan kuluttua kyseisen yrityksen purkautumisesta ja tapauskohtaisen arvioinnin perusteella rajoittamaan oikeutta saada tähän rekisteriin merkittyjä heitä koskevia henkilötietoja.

31 Aluksi on todettava, että pääasia ja unionin tuomioistuimelle esitetyt ennakkoratkaisukysymykset eivät koske sitä, että riskien arviointiin (rating) erikoistunut yhtiö on myöhemmin käsitellyt esillä olevassa asiassa riidanalaisia tietoja, mistä on kyse tämän tuomion 25 kohdassa, vaan tällaisten yhtiörekisterissä pidettyjen tietojen antamista ulkopuolisille henkilöille.

32 Tässä yhteydessä on aluksi todettava, että direktiivin 68/151 2 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhtiöt julkistavat ainakin sellaisten henkilöiden asettamisen, tehtävän päättymisen ja henkilötiedot, jotka joko lakisääteisenä toimielimenä tai sellaisen jäsenenä ovat kelpoisia edustamaan yhtiötä suhteessa ulkopuolisiin henkilöihin ja käyttämään sen puhevaltaa oikeudenkäynnissä, tai osallistuvat yhtiön hallintoon, johtoon tai valvontaan. Lisäksi saman 2 artiklan 1 kohdan j alakohdan mukaan yhtiöiden on julkistettava myös selvitysmiesten määrääminen ja heidän henkilötietonsa, sekä pääsääntöisesti kunkin selvitysmiehen toimivalta.

33 Direktiivin 68/151 3 artiklan 1–3 kohdan nojalla nämä tiedot on merkittävä jokaisessa jäsenvaltiossa joko keskusrekisteriin, kaupparekisteriin tai yhtiörekisteriin (jäljempänä yhdessä rekisteri), ja näistä tiedoista on hakemuksesta annettava jäljennökset tai jäljennöksiä.

- 34 On todettava, että direktiivin 68/151 2 artiklan 1 kohdan d ja j alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden henkilötiedot ovat tunnistettuja tai tunnistettavissa olevia luonnollisia henkilöitä koskevia tietoja, joten ne ovat direktiivin 95/46 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja ”henkilötietoja”. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy näet ilmi, että se, että kyseiset tiedot liittyvät ammattitoimintaan, ei ole sen luonteinen seikka, että sillä voitaisiin kumota näiden tietojen luokitteluhenkilötiedoiksi (ks. tuomio 16.7.2015, ClientEarth ja PAN Europe v. EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 35 Lisäksi on niin, että merkityksensä mainitut tiedot rekisteriin ja säilyttäessään niitä rekisterissä sekä luovuttaessaan niitä mahdollisesti ulkopuolisten henkilöiden pyynnöstä, yhtiörekisteriä pitävä viranomaisen suorittaa ”rekisterinpitäjän” asemassa ”henkilötietojen käsittelyä” direktiivin 95/46 2 artiklan b ja d alakohtaan sisältyvien määritelmien mukaisesti.
- 36 Henkilötietojen käsittelyyn, jota suoritetaan siten direktiivin 68/151 2 artiklan 1 kohdan d ja j alakohtaa ja 3 artiklaa täytäntöön pantaessa, sovelletaan direktiiviä 95/46 viimeksi mainitun direktiivin 1 ja 3 artiklan nojalla. Tästä säädetään lisäksi nykyisin nimenomaisesti direktiivin 2009/101, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2012/17, 7 a artiklassa, joka on tässä yhteydessä luonteeltaan kuitenkin vain toteava. Kuten komissio on todennut suullisessa käsittelyssä, Euroopan unionin lainsäätävä katsoi tarpeelliseksi tuoda esiin tämän seikan direktiivillä 2012/17 tehtyjen lainsäädäntömuutosten – joilla pyrittiin varmistamaan jäsenvaltioiden rekistereiden yhteentoimivuus – yhteydessä, koska nämä muutokset antoivat aiheen olettaa, että henkilötietoja käsiteltäisiin aikaisempaa enemmän.
- 37 Direktiivin 95/46 osalta on todettava, kuten sen 1 artiklasta ja johdanto-osan kymmenennestä perustelukappaleesta ilmenee, että kyseisellä direktiivillä pyritään turvaamaan yksilöille henkilötietojen käsittelyssä heidän perusoikeutensa ja -vapautensa ja erityisesti heidän yksityisyyttä koskevan oikeutensa korkeatasoinen suoja (ks. tuomio 13.5.2014, Google Spain ja Google, C-131/12, EU:C:2014:317, 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 38 Direktiivin 95/46 johdanto-osan 25 perustelukappaleen mukaan mainitussa direktiivissä vahvistettujen tietosuojaan periaatteiden on ilmentävä yhtäältä tietoja käsittelevien yksilöiden niissä velvoitteissa, jotka koskevat erityisesti tietojen laatua, teknistä turvallisuutta, ilmoitusmenettelyä valvontaviranomaiselle ja tietojenkäsittelyn olosuhteita, ja toisaalta rekisteröityjen oikeudessa saada tieto käsittelystä sekä mahdollisuudessa tutustua tietoihin ja pyytää niiden oikaisua, jopa vastustaa käsittelyä tietyissä olosuhteissa.
- 39 Unionin tuomioistuin on jo katsonut, että niitä direktiivin 95/46 säännöksiä, joilla säännellään henkilötietojen käsittelyä, joka saattaa loukata perusvapauksia ja varsinkin oikeutta yksityisyyteen, on välttämättä tulkittava Euroopan unionin perusoikeuskirjassa (jäljempänä perusoikeuskirja) taattujen perusoikeuksien valossa (ks. tuomio 6.10.2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 40 Perusoikeuskirjan 7 artiklassa taataan siis oikeus nauttia yksityiselämän kunnioitusta, kun taas perusoikeuskirjan 8 artiklassa vahvistetaan nimenomaisesti oikeus henkilötietojen suojaan. Viimeksi mainitun artiklan 2 ja 3 kohdassa täsmennetään, että näiden tietojen käsittelyn on oltava asianmukaista ja sen on tapahduttava tiettyä tarkoitusta varten ja asianomaisen henkilön suostumuksella tai muun laissa säädetyn oikeuttavan perusteen nojalla, että jokaisella on oikeus tutustua niihin tietoihin, joita hänestä on kerätty, ja saada ne oikaistuksi ja että riippumaton viranomaisen valvoo näiden sääntöjen noudattamista. Kyseiset vaatimukset on pantu täytäntöön muun muassa direktiivin 95/46 6, 7, 12, 14 ja 28 artiklalla.
- 41 Erityisesti direktiivissä 95/46 asetetuista laillisuutta koskevista yleisistä edellytyksistä on muistutettava, että jollei tämän direktiivin 13 artiklassa säädetystä poikkeuksista muuta johdu, henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava yhtäältä tietojen laatua koskevia periaatteita, jotka mainitaan kyseisen

direktiivin 6 artiklassa, ja toisaalta jotakin tietojen käsittelyn laillisuutta koskevista periaatteista, jotka luetellaan mainitun direktiivin 7 artiklassa (ks. mm. tuomio 13.5.2014, Google Spain ja Google, C-131/12, EU:C:2014:317, 71 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 42 Tässä yhteydessä on todettava, kuten julkisasiamies on katsonut ratkaisuehdotuksensa 52 kohdassa, että yhtiörekisteriä pitävän viranomaisen direktiivin 68/151 2 artiklan 1 kohdan d ja j alakohtaa ja 3 artiklaa täytäntöön pannaan suorittama henkilötietojen käsittely vastaa useita direktiivin 95/46 7 artiklassa säädettyjä laillisuutta koskevia perusteita, eli c alakohdassa säädettyä perustetta, jonka mukaan käsittely on tarpeen laillisen velvoitteen noudattamiseksi, e alakohdassa säädettyä perustetta, jonka mukaan käsittely on tarpeen julkisen vallan käyttämiseksi tai yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi, ja f alakohdassa säädettyä perustetta, jonka mukaan käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän tai tiedot saavan sivullisen oikeutetun intressin toteuttamiseksi.
- 43 Erityisesti direktiivin 95/46 7 artiklan e alakohdassa säädetystä laillisuutta koskevasta perusteesta on muistutettava, että unionin tuomioistuimella on jo ollut tilaisuus katsoa, että viranomaisen toiminta, jonka yhteydessä sellaiset tiedot, jotka yhtiöiden on ilmoitettava laillisten velvoitteiden perusteella, tallennetaan tietokantaan, asianomaisille henkilöille annetaan mahdollisuus tutustua näihin tietoihin ja heille annetaan niistä jäljennöksiä, kuuluu julkisen vallan käyttöön (ks. tuomio 12.7.2012, Compass-Datenbank, C-138/11, EU:C:2012:449, 40 ja 41 kohta). Tällainen toiminta on lisäksi myös samassa säännöksessä tarkoitettu yleistä etua koskeva tehtävä.
- 44 Nyt käsiteltävässä asiassa pääasian asianosaiset ovat erimielisiä siitä, onko yhtiörekisteriä pitävän viranomaisen tietyn ajan kuluttua yhtiön toiminnan lakkaamisesta ja asianomaisen henkilön pyynnöstä joko poistettava nämä henkilötiedot, muutettava ne anonymiin muotoon tai rajoitettava niiden julkisuutta. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii tässä asiayhteydessä erityisesti, seuraako tällainen velvollisuus direktiivin 95/46 6 artiklan 1 kohdan e alakohdasta.
- 45 Direktiivin 95/46 6 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, että henkilötiedot säilytetään muodossa, josta rekisteröity on tunnistettavissa ainoastaan sen ajan, kuin on tarpeen niiden tarkoitusten toteuttamista varten, joita varten tiedot kerättiin tai joissa niitä myöhemmin käsitellään. Jos näitä tietoja säilytetään edellä tarkoitettua aikaa kauemmin historiantutkimusta taikka tilastollisia tai tieteellisiä tarkoituksia varten, jäsenvaltiot toteuttavat tarpeelliset suojatoimet. Saman artiklan 2 kohdan mukaan rekisterinpitäjän on huolehdittava näiden periaatteiden noudattamisesta.
- 46 Mikäli direktiivin 95/46 6 artiklan 1 kohdan e alakohdassa asetettua velvollisuutta ei noudateta, jäsenvaltioiden on taattava rekisteröidylle saman direktiivin 12 artiklan b alakohdan nojalla oikeus saada rekisterinpitäjältä tapauskohtaisesti nämä tiedot poistetuiksi tai suojatuiksi (ks. vastaavasti tuomio 13.5.2014, Google Spain ja Google, C-131/12, EU:C:2014:317, 70 kohta).
- 47 Lisäksi direktiivin 95/46 14 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on turvattava rekisteröidylle oikeus ainakin direktiivin 95/46 7 artiklan e ja f alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa millä hetkellä tahansa vastustaa itseään koskevien tietojen käsittelyä tilanteeseensa liittyvien huomattavan tärkeiden ja perusteltujen syiden vuoksi, paitsi milloin kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetään. Mainitun 14 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan yhteydessä suoritettavalla punninnalla voidaan siis ottaa erityisemmin huomioon kaikki rekisteröidyn henkilön konkreettista tilannetta koskevat olosuhteet. Jos vastustus on perusteltua, rekisterinpitäjä ei enää saa käsitellä kyseisiä tietoja (ks. tuomio 13.5.2014, Google Spain ja Google, C-131/12, EU:C:2014:317, 76 kohta).
- 48 Jotta voidaan selvittää, onko jäsenvaltioilla direktiivin 95/46 6 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 12 artiklan b alakohdan tai 14 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan nojalla velvollisuus säätää, että direktiivin 68/151 2 artiklan 1 kohdan d ja j alakohdassa tarkoitetuilla luonnollisilla henkilöillä on

oikeus pyytää yhtiörekisteriä pitävältä viranomaiselta, että se poistaa tai suojaa tietyn ajan kuluttua yhtiörekisteriin merkityt henkilötiedot tai rajoittaa oikeutta saada näitä tietoja, on aluksi tutkittava, mikä on tämän rekisteriin merkitsemisen tarkoitus.

- 49 Tässä yhteydessä direktiivin 68/151 johdanto-osan perustelukappaleista ja otsikosta käy ilmi, että direktiivissä säädetyllä julkistamisella pyritään suojaamaan erityisesti ulkopuolisten henkilöiden etuja suhteessa osakeyhtiöihin ja rajavastuuyhtiöihin, koska tällaisten yhtiöiden sitoumusten täyttämisen ainoana takeena ulkopuolisille henkilöille on niiden yhtiövarallisuus. Tärkeimmät yhtiötä koskevat asiakirjat olisi julkistettava tätä tarkoitusta varten, jotta ulkopuoliset henkilöt voivat tutustua niihin ja saada tietoja yhtiöstä ja erityisesti siitä, keillä on oikeus edustaa yhtiötä.
- 50 Unionin tuomioistuin on lisäksi jo katsonut, että direktiivin 68/151 tarkoituksena on turvata oikeusvarmuus yhtiön ja ulkopuolisten välisissä suhteissa jäsenvaltioiden välisten liiketoimien lisääntyessä sisämarkkinoiden perustamisen myötä, ja tämän vuoksi se pitää tärkeänä, että jokainen, joka haluaa luoda ja pitää yllä liikesuhteita toisissa jäsenvaltioissa sijaitsevien yhtiöiden kanssa, voi helposti tutustua tärkeimpiin kaupallisten yhtiöiden perustamistietoihin ja niitä edustamaan oikeutettujen henkilöiden toimivaltuuksiin; tästä syystä on tärkeää, että kaikki merkitykselliset tiedot ilmenevät nimenomaisesti rekisteristä (ks. vastaavasti tuomio 12.11.1974, Haaga, 32/74, EU:C:1974:116, 6 kohta).
- 51 Lisäksi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy ilmi, että direktiivin 68/151 3 artiklassa tarkoitettun julkistamisen tarkoituksena on mahdollistaa, että kaikilla ulkopuolisilla on mahdollisuus saada tietoja ilman, että niiden täytyy vedota suojelua edellyttävään oikeuteen tai etuun. Se totesi tässä yhteydessä, että ETY:n perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan, joka on direktiivin 68/151 oikeusperustana, sanamuodossakin mainitaan yleisesti ulkopuolisten etujen turvaamista koskeva tavoite erottelematta näihin ulkopuolisiin kuuluvia ryhmiä tai sulkematta pois mitään ryhmää, joten kyseisessä artiklassa tarkoitettu ulkopuolisten käsite ei näin ollen voi tarkoittaa ainoastaan yhtiön velkojia (ks. tuomio 4.12.1997, Daihatsu Deutschland, C-97/96, EU:C:1997:581, 19, 20 ja 22 kohta sekä määräys 23.9.2004, Springer, C-435/02 ja C-103/03, EU:C:2004:552, 29 ja 33 kohta).
- 52 Tämän jälkeen kysymyksestä, onko direktiivin 68/151 3 artiklassa tarkoitettun tarkoituksen toteuttamiseksi lähtökohtaisesti tarpeen, että tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdan d ja j alakohdassa mainittujen luonnollisten henkilöiden henkilötiedot säilyvät rekisterissä ja/tai ovat kaikkien ulkopuolisten käytettävissä pyynnöstä myös kyseisen yhtiön toiminnan lakattua ja yhtiön purkautumisen jälkeen, on todettava, että mainittuun direktiiviin ei sisälly tältä osin mitään täsmennystä.
- 53 Kuten julkisasiamies on kuitenkin myös todennut ratkaisuehdotuksensa 73 ja 74 kohdassa, on kiistatonta, että myös yhtiön purkautumisen jälkeen tätä yhtiötä koskevia oikeuksia ja oikeussuhteita voi edelleen olla olemassa. Riitatapauksessa direktiivin 68/151 2 artiklan 1 kohdan d ja j alakohdassa tarkoitettut tiedot saattavat näin ollen osoittautua välttämättömiksi erityisesti, jotta voidaan tarkistaa tämän yhtiön nimissä sen toiminta-aikana toteutetun toimen laillisuus tai jotta ulkopuoliset voivat nostaa kanteen yhtiön elimen jäseniä tai selvitysmiehiä vastaan.
- 54 Lisäksi erityisesti eri jäsenvaltioissa sovellettavien vanhentumisaikojen vuoksi kysymyksiä, jotka edellyttävät näiden tietojen käyttöön saamista, voi tulla esiin vielä useita vuosia kyseisen yhtiön olemassaolon lakkaamisen jälkeen.
- 55 Koska on ajateltavissa lukuisia mahdollisia tilanteita, joihin saattaa liittyä toimijoita useissa jäsenvaltioissa, ja koska jäsenvaltioiden kansallisissa oikeuksissa oikeuden eri aloilla säädetyt vanhentumisaajat ovat hyvin erilaisia, kuten komissio korostaa, vaikuttaa siltä, että tällä hetkellä on mahdotonta yksilöidä yhtä ainoaa yhtiön purkautumisesta laskettavaa määräaikaa, jonka päätyttyä henkilötietojen merkitseminen rekisteriin ja niiden julkistaminen eivät olisi enää tarpeen.

- 56 Näin ollen jäsenvaltiot eivät voi direktiivin 95/46 6 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 12 artiklan b alakohdan nojalla taata direktiivin 68/151 2 artiklan 1 kohdan d ja j alakohdassa tarkoitetuille luonnollisille henkilöille oikeutta saada lähtökohtaisesti tietyn ajan kuluttua kyseisen yrityksen purkautumisesta tämän viimeksi mainitun säännöksen nojalla rekisteriin merkityt heitä koskevat henkilötiedot poistetuiksi tai suojatuiksi yleisöltä.
- 57 Tällainen direktiivin 95/46 6 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 12 artiklan b alakohdan tulkinta ei myöskään johda siihen, että kyseisten henkilöiden perusoikeuksiin ja erityisesti heille perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklassa taattuihin yksityisyyttä ja henkilötietojen suojaa koskeviin oikeuksiin puututtaisiin suhteettomasti.
- 58 Yhtäältä näet direktiivin 68/151 2 artiklan 1 kohdan d ja j alakohdassa ja 3 artiklassa edellytetään, että ainoastaan rajoitettu määrä henkilötietoja on julkistettava; kyseessä ovat tiedot, jotka koskevat sellaisten henkilöiden henkilötietoja ja tehtäviä, jotka ovat kelpoisia edustamaan yhtiötä suhteessa ulkopuolisiin henkilöihin ja käyttämään sen puhevaltaa oikeudenkäynnissä tai osallistuvat yhtiön hallintoon, johtoon tai valvontaan, tai jotka on nimitetty yhtiön konkurssipesän hoitajaksi.
- 59 Kuten toisaalta tämän tuomion 49 kohdassa on todettu, direktiivissä 68/151 säädetään sen 2 artiklan 1 kohdan d ja j alakohdassa tarkoitettujen tietojen julkistamisesta erityisesti siksi, että osakeyhtiöiden ja rajavastuuyhtiöiden sitoumusten täyttämisen ainoana takeena ulkopuolisille henkilöille on niiden yhtiövarallisuus, mikä tarkoittaa viimeksi mainituille korkeampaa taloudellista riskiä. Tämä huomioon ottaen vaikuttaa oikeutetulta, että luonnollisilla henkilöillä, jotka haluavat harjoittaa liiketoimintaa tällaisen yhtiön avulla, on velvollisuus julkistaa tiedot, jotka koskevat heidän henkilötietojaan ja tehtäviään yhtiössä, erityisesti sen vuoksi, että he ovat tietoisia tästä velvoitteesta päättäessään osallistua tällaiseen toimintaan.
- 60 Direktiivin 95/46 14 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdasta on todettava lopuksi, että vaikka edellä esitetystä seuraa, että mainitun säännöksen yhteydessä suoritettavassa punninnassa ensisijaisia ovat pääsääntöisesti tarve suojata ulkopuolisten henkilöiden etuja suhteessa osakeyhtiöihin ja rajavastuuyhtiöihin ja turvata oikeusvarmuus, rehellinen kaupankäynti ja siten sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, ei voida kuitenkaan sulkea pois sitä, että saattaa olla erityisiä tilanteita, joissa kyseisen henkilön konkreettiseen tilanteeseen liittyvien huomattavan tärkeiden ja perusteltujen syiden vuoksi on poikkeuksellisesti oikeutettua, että oikeus saada yhtiörekisteriin merkittyjä häntä koskevia henkilötietoja annetaan riittävän pitkän ajan kuluttua kyseisen yhtiön purkautumisesta käytettäväksi vain ulkopuolisille, joilla on erityinen intressi tutustua niihin.
- 61 Tässä yhteydessä on kuitenkin täsmennettävä, että koska direktiivin 95/46 14 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohtaa sovelletaan, paitsi milloin kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetään, sen kysymyksen lopullinen ratkaiseminen, voivatko direktiivin 68/151 2 artiklan 1 kohdan d ja j alakohdassa tarkoitettut luonnolliset henkilöt pyytää yhtiörekisteriä pitävää viranomaista rajoittamaan tällä tavalla oikeutta saada heitä koskevia henkilötietoja tapauskohtaisen arvioinnin perusteella, kuuluu kansallisille tuomioistuimille.
- 62 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on selvittää kansallinen oikeus tältä osin.
- 63 Mikäli mainitun selvityksen perusteella käy ilmi, että kansallisessa oikeudessa sallitaan tällaiset pyynnöt, on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana arvioida kaikkien asian kannalta merkityksellisten seikkojen perusteella ja ottaen huomioon kyseisen yhtiön purkautumisen jälkeen kuluneen ajan, onko mahdollisesti olemassa sellaisia huomattavan tärkeitä ja perusteltuja syitä, joiden vuoksi voi olla poikkeuksellisesti oikeutettua rajoittaa oikeutta saada yhtiörekisteriin merkittyjä, Mannia koskevia tietoja, joista käy ilmi, että hän on ollut Immobiliare Salentinan ainoa hallituksen jäsen ja konkurssipesän hoitaja. Tässä yhteydessä on todettava, että pelkästään se seikka, että on väitetty, että Italiana Costruzionin, jonka ainoa hallituksen jäsen Manni on, rakentaman

turistikeskuksen rakennukset eivät käyneet kaupaksi sen vuoksi, että näiden kiinteistöjen mahdollisilla ostajilla on oikeus saada mainittuja tietoja yhtiörekisteristä, ei voi riittää tällaiseksi syyksi, kun otetaan erityisesti huomioon viimeksi mainittujen oikeutettu intressi näiden tietojen saamiseen.

- 64 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymyksiin on vastattava, että direktiivin 95/46 6 artiklan 1 kohdan e alakohtaa, 12 artiklan b alakohtaa ja 14 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohtaa, luettuina yhdessä direktiivin 68/151 3 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että unionin oikeuden nykytilassa on jäsenvaltioiden tehtävänä määrittää, voivatko viimeksi mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan d ja j alakohdassa tarkoitettut luonnolliset henkilöt pyytää yhtiörekisteriä pitävää viranomaista selvittämään tapauskohtaisen arvioinnin perusteella, onko heidän tilanteeseensa liittyvien huomattavan tärkeiden ja perusteltujen syiden vuoksi ja riittävän pitkän ajan kuluttua kyseisen yhtiön purkautumisesta poikkeuksellisesti oikeutettua, että oikeus saada heitä koskevia kyseiseen rekisteriin merkittyjä henkilötietoja annetaan vain ulkopuolisille, joilla on erityinen intressi tutustua näihin tietoihin.

Oikeudenkäyntikulut

- 65 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY 6 artiklan 1 kohdan e alakohtaa, 12 artiklan b alakohtaa ja 14 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohtaa, luettuina yhdessä niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi 9.3.1968 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 68/151/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 15.7.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/58/EY, 3 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että unionin oikeuden nykytilassa on jäsenvaltioiden tehtävänä määrittää, voivatko viimeksi mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan d ja j alakohdassa tarkoitettut luonnolliset henkilöt pyytää keskusrekisteriä, kaupparekisteriä tai yhtiörekisteriä pitävää viranomaista selvittämään tapauskohtaisen arvioinnin perusteella, onko heidän tilanteeseensa liittyvien huomattavan tärkeiden ja perusteltujen syiden vuoksi ja riittävän pitkän ajan kuluttua kyseisen yhtiön purkautumisesta poikkeuksellisesti oikeutettua, että oikeus saada heitä koskevia kyseiseen rekisteriin merkittyjä henkilötietoja annetaan vain ulkopuolisille, joilla on erityinen intressi tutustua näihin tietoihin.

Allekirjoitukset